

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς Δρ. χρ 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορῶσα εἰς τὸ φῶλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Γ. Λαμπροδίνην, δικηγόρον
Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 12 Δεκεμβρίου 1902.

Ἐν ἄλλῃ στήλῃ δημοσιεύομεν τὸν εὐγλωττον ὁρῶν τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐπὶ τῇ ἀξιοδοκίμῳ καταστάσει τοῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου. Περὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος ἐγράψαμεν καὶ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ καὶ πολλάκις ἄλλοτε.

Ἄλλ' ἢ μία ἀνάγκη διαδέχεται τὴν ἄλλην. Μετὰ τὸ ταμεῖον τοῦ ἐθνικοῦ στόλου ἐργάζεται ὁ ἀνδρὶς τοῦ Κωνσταντινίου Παλαιολόγου, μετὰ τὸ μαρμαρίνον ἡμισώμα τοῦ ἀσπίδος τοῦτοῦ ἥρωος καλεῖται τὸ ἐλληνικὸν νὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ μετὰ τὸ τεκμήριον τοῦτο τῆς ἐπιβεβημένης εἰς τὸ ἔθνος εὐλαθείας πρὸς τοὺς ἱδρυτὰς τῆς ἐλευθέρας ταύτης γωνίας καλεῖται νῦν τὸ Πανελλήνιον εἰς τὴν ἐποὺλῳσιν νέας πληγῆς τοῦ ἐθνικοῦ σώματος, πρὶν ἢ ἀτυχῶς ἰατρευθῶσιν αἱ προϋπάρχουσαι.

Ἡ βαρβαρία αὕτη ἀλληλοδιάδοχος ἐπισώρευσι νέων ἀναγκῶν γενεῶν τὴν σύγχυσιν ἐν τῇ διανοίᾳ τῶν Ἑλλήνων, ἐπιθυμοῦμεν δὲ νὰ προσφύλαξωμεν τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστους ἀπὸ τῆς ἐπιβλαβούς εἰς τὰς ἐθνικὰς ἰδίᾳ ἀνάγκας συγχύσεως ταύτης. Καὶ εἶναι ἐπιβλαβὴς ἡ σύγχυσις αὕτη, διότι πρὶν ἢ προσφύλαξαι τὴν ἀνοίαν τὸ βαλάντιόν τοῦ ὑπὲρ τῆς δεινῆς ἀνάγκης νὰ ἐπωδυνώτερον δεῖται ἀναφαίνεται καὶ μετ' αὐτὴν ἄλλη ἀνακύπτει, ἡ συνείδησις δὲ τῆς ἀδυναμίας ἐκάστου, ὅπως ἐπαρκέσῃ εἰς ἀπάσας, τῷ νυνὶ τὴν προθυμίαν διὰ τῆς εἰς τὸ ἀδύνατον καταπληξέως, ὥστε νὰ μὴ προσερχθῇ τις ἀρωγὸς μὲν εἰς μίαν καὶ μόνην.

Ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ ταύτῃ εὐρισκόμενοι, ἀλλὰ καὶ ἀλγούντες συγχρόνως, διότι ἀθεράπευτα βλέπομεν τὰ ἐνσκήπτοντα ἐπὶ τὴν πατρίδα ἡμῶν δεινὰ, νομίζομεν, ὅτι ἀπαλλαχτέμεθα πάσης εὐθύνης, ἂν ἐναποθέσωμεν τὰς ἐλπίδας καὶ σὺν αὐταῖς καὶ τὴν εὐθύνην ἡμῶν εἰς τοὺς ταγοὺς τοῦ ἔθνους, εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ ἡγέτας καὶ κυβερνήτας αὐτοῦ, λαθμονοῦντες τοῦτο τὸ κυριώτατον, ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν ἡμιόζομεν πρὸς τοὺς πλείστους ἄλλους λαοὺς διότι ἐν ἡμῖν ὑπάρχει μεγάλη τις δυσαναλογία, ἥτις δὲν ὑφίσταται παρὰ τοῖς ἄλλοις λαοῖς. Ἡμεῖς ἀποτελοῦμεν μέγα καὶ πολυπληθὲς ἔθνος ἐσκαρπισμένον ἐπὶ χωρῶν, αἵτινες ἄλλοτε ἀπετέλουν μίαν τῶν ἰσχυροτέρων, ἵνα μὴ εἰπώμεν τὴν ἰσχυροτάτην αὐτοκρατορίαν τοῦ κόσμου, ἐν ᾗ τὸ σχηματισθὲν κράτος εἶναι ἐν συγχύσει ἐλάχιστον.

Βεβαίως τὸ κράτος τοῦτο ἡδύνατο περὶ πολλῶν πραγμάτων νὰ φροντίσῃ συνετώτερον ἢ ὅσον ἐφρόντισε μέχρι τοῦδε, βεβαίως ἡδύνατο πολλάς νὰ θεραπεύσῃ πληγὰς καὶ ἀφῆκνεν αὐτὰς ἀθεραπεύτους. Ἀλλ' εἶναι ἄδικον καὶ ἐναντίον πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν δύναμιν τῶν πραγμάτων τὸ ἀξιοῦν, ὅτι τοῦτο τὸ κράτος ὥφειλε καὶ ἡδύνατο περὶ τῶν πάντων νὰ μεριμνήσῃ.

Εἶναι ἀντιφατικὸν ἄλλως πρὸς τὸν ἀτομικὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἑλλήνος τὸ ἀφῆκναι ἀπάσας τὰς γενικὰς φροντίδας εἰς τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ. Αὐτός, οὗ ἡ φιλαρχία καὶ τὸ φιλόπρωτον λαμβάνουσι τασαύτην ἐντασιν, οἷον οὐδαμοῦ ἄλλαχθ' βλέπει τις καὶ ἦν συναντᾷ τις ὁμοίωμορον καὶ ἐν τῷ ἐλευθέρῳ βασιλείῳ καὶ ἐν ταῖς αὐτονομουμέναις ἐλληνικαῖς πολιτείαις, αὐτός, ὅστις οὐδένα ἀνέχεται κηδεμένα τῶν ἰδίων αὐτοῦ συμφερόντων πάντοτε πρωτοστατῶν ἐν τούτῳ, ἐνίοτε δὲ καὶ συγγεῶν πρὸς αὐτὰς τῆς πολιτείας τὰ συμφέροντα τὰ ἴδια αὐτοῦ καὶ κατορθῶν νὰ προσδώσῃ εἰς τὴν θεράπειαν τούτων τὴν γενικὴν ἀρχὴν τῶν κοινῶν συμφερόντων καὶ ὅταν ζητῇ νὰ γίνῃ βουλευτὴς ἡ ὑπουργὸς ἡ πρωθυπουργός, ἀλλὰ καὶ ὅταν μάχεται νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν τοῦ παρέρρου τοῦ χωρίου του, ἡ τοῦ ἐφόρου τῶν σχολείων τῆς κοινότητός του ἡ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἐνοριακῆς τοῦ ἐκκλησίας, αὐτός οὗτος ὀφείλει τὴν αὐτὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐντασιν τῶν δυνάμεών του ν' ἀναπτύξῃ, ὅπως ἔρχεται ἐπὶ τοὺς καὶ ἀναπληρῶν τὰς ἐλλείψεις τῶν ἀρχόντων του εἰς τὰς παρουσιαζομένας ἀνάγκας τῆς πατρίδος του.

Ὁ θέλων νὰ ἀρχῇ καὶ προβάλλων τὴν φλογερὰν

ὁρεξίν νὰ φανῇ ὡς ἑλπίος τῇ πατρίδι, δύναται νὰ ἐπιδεικνύῃ τὴν ὁρεξίν ταύτην καὶ ὅταν δὲν ἀρχῇ. Ἀκριβῶς δὲ, ὅταν ἐπιδεικνύῃ τὴν μέριμναν ταύτην καίπερ μὴ ἀρχῶν, φαίνεται, ὅτι εἶναι ἀληθῶς ἐλεύθερος ἀνὴρ ἢ, ἂν τυραννῆται, ὅτι εἶναι ἄξιος νὰ γίνῃ ἐλεύθερος.

Ὅλοι πτωχοὶ καὶ πλούσιοι δαπανῶμεν κατ' ἔτος οἱ μὲν ἐκ τοῦ ὑστερήματος, οἱ δ' ἐκ τῶν περισσευμάτων, δαπάνας αὐτόχρονα ἀλογίστους ἐνεκα ὁρέξεων οὐτε εἰς τὸ πνεῦμα χρησίων οὐτε εἰς τὸ σῶμα ἐπωφελῶν. Ὅλοι καὶ ἄστοι καὶ ἀγρόται ὑσιάζομεν, ποὺ μὲν πολλὰ, ποὺ δ' ὀλίγα, μέρος τῶν ἡμετέρων ἰδρώτων εἰς κενόδοξους ἐπιδείξεις, εἰς στιγμιαίας φαντασιοπληξίας, εἰς ἀνάγκας, ἃς ὑπαγορεύει ἡ ἀπρὸς τὴν μάλλον καὶ γενεῶν ἡ ἀλογιστία καὶ ὅχι ἡ ἐπιβολὴ τῶν πραγμάτων.

Τὶς δύναται νὰ εἴπῃ, ὅτι ὑπάρχει ἐλληνικὴ οἰκογένεια εἴτε ἐν ταῖς πόλεσιν, εἴτε ἐν τοῖς ἀγροῖς, εἴτε ἐν τῷ ἐλευθέρῳ βασιλείῳ, εἴτε ἐν τῇ ἀλυτρώτῳ Ἑλλάδι, ἥτις δὲν δύναται νὰ εἰσφέρῃ δύο δραχμὰς ἐτησίως κατὰ κεφαλὴν τῶν μελόντων ὑπὲρ τῶν μεγάλων καὶ καθολικῶν τοῦ ἔθνους ἀναγκῶν, οἷαι ὁ σχηματισμὸς ἐθνικοῦ στόλου, ὁ ἐπλισμὸς τοῦ στρατοῦ, ἡ ἐνίσχυσις τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου;

Ὑπάρχουσι πολλοὶ εὐτυχῶς ἐν ἡμῖν τοῖς Ἕλλησιν, οἵτινες πολλαπλάσια τούτων προσφέρουσιν εἰς τὸ ἔθνος κατ' ἔτος. Ἀλλὰ τὰ μεγάλα πληθῆ τῶν τάξεων τοῦ ἔθνους μένουσιν ἀσυγκίνητα ἐκ τῶν ἐπειγουσάντων τούτων ἀναγκῶν τοῦ ἔθνους. Τί δὲν ἡδύνατο νὰ γίνῃ παρὰ τῶν τάξεων ἐκείνων, αἵτινες ἀπανταχοῦ ἐννοοῦσι νὰ πρωτεύωσι καὶ νὰ ἀρχώσιν, ἐὰν ἀντὶ νὰ συγκινῶσι τὰ πληθῆ διὰ κενολόγων θεωριῶν ἐδίδασκον αὐτὰ διὰ τοῦ λόγου καὶ πρὸ πάντων διὰ τοῦ παραδείγματος αὐτῶν, ὅπως ἀφιερώσι καὶ ἐλάχιστον μέρος τῶν οἰκονομιῶν τῶν εἰς μίαν κατὰ προαίρεσιν ἐκάστος τῶν μεγάλων τούτων στερήσειν τοῦ ἔθνους; Πόσα δὲν θὰ ἐθεραπεύοντο καὶ ποῖαν γοητείαν δὲν θὰ ἤσκει, ποῖον δὲ σεβασμὸν δὲν θὰ ἐπέβαλλε ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἀνατολὴν τὸ ἐλληνικὸν ὄνομα, ἐὰν οἱ περιστοιχοῦντες, φθονοῦντες, ἐπιβουλεύοντες ἡμᾶς γείτονες λαοὶ ἐξέλειπον ὁλόκληρον ἔθνος αὐτοφορολόγητον, ἄνευ τῆς πείσεως τοῦ νόμου, ἄνευ τοῦ καταναγκασμοῦ τῆς ἀρχῆς, δαπανῶν ὑπὲρ ἀντικειμένων, εἰς ἃ μόνον αἱ πολιτεῖαι φροντίζουσιν ἄλλαχθ' ἀκριβῶς διότι ἡ ἡμετέρα πολιτεία ἐκ φυσικῶν καὶ ἱστορικῶν λόγων καὶ θέλουσα δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς πάντα;

Δὲν ἀγνοοῦμεν, ὅτι τοιαῦτα θεωροῖα πολλῶν θὰ προκαλίσσει τὴν γλεύην. Ἀλλ' ἡμεῖς πιστεύομεν εἰς τὴν ἀλήθειαν αὐτῶν καὶ ἀδιαφοροῦντες, ἂν θὰ εὐρωμεν τοὺς ἀκολουθήσαντας, ἀπεφασίσσαμεν νὰ ἐγγράψωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς εἰς τὸν κατάλογον τῶν ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου αὐτοφορολόγητων, περιφρονούντες τοὺς χλευαστὰς καὶ οἰκτείροντες τῶν ἡλιθίων τὰ σκώμματα.

Πρῶτον μὲν, εἰ δύναμεθα καὶ τοῦτο συμβουλευόμεν ὡς θεμελιώδη ἀρχὴν τοῦ βίου παντὸς ἐναρέτου πολίτου, ἀρχὴν, ἥτις ἀνυψοῖ μὲν τὰ άτομα, σώζει δὲ τὰ ἔθνη.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκκλησίαι τοῦ Πατριάρχου πρὸς τὰ εὐσεβῆ καὶ φιλάδελφα αἰσθήματα τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ.

Ὁ ἡμερήσιος τῶν Ἀθηνῶν τύπος ἐδημοσίευσεν τὴν ἐπομένην ἐπιστολὴν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου Δαμιανοῦ πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξοχώτατε,

Ἀρρήτου ἐνέπληστον ἡμᾶς παραμυθίας ὁ ἐκλαμπρότατος Γεν. Πρόεδρος κ. Ἰωάννης Ἀλεξανδρόπουλος, κοινοποιήσας ἡμῖν τηλεγράφημα τῆς ἡμετέρας περισπούδαστου ἡμῖν Ἐξοχότητος, ἐξ οὗ ἐθεβαιώθημεν, ὅτι οὐκ εἰς μακρὸν λήφονται τὴν πλήρωσιν αὐτῶν αἱ ἐλπίδες, ἃς ἐπὶ τῆς περηνόας τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ φιλογενῶν αἰσθημάτων τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ ἐστηρίζαμεν

τὸ ὑπόμνημα ἐκεῖνο τὸ ἀπὸ 23ης Σεπτεμβρίου ὑποβαλόντες.

Ἡ προθυμία μεθ' ἧς ἡ αἰτήσις ἡμῶν ἐκείνη ἐγένετο ἀποδεκτή, διατρανοῦσα τὸ μέγα τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς Σιωνιτικῆς Ἐκκλησίας, ἀμέριστον ἐπισπᾶται τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς, οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ πλείω παρέχει τὴν παρησίαν πρὸς τὸ καὶ δευτέραν, τῇ πρώτῃ οὐκ ἀσχετον ὑποβαλεῖν ἱκεσίαν.

Ἐν ᾧ γὰρ χρόνῳ οὕτωσιν χαλεπῶ διακείμεθα, ὡς ἐκ τοῦ προϋποβηθέντος ὑπομνήματος ἤδη τῇ Βασιλικῇ Κυβερνήσει ἐγγινώσκται, πολλὰ τῷ δεῖσι περὶ τῆς ἡμῖν ἐμπεισθευμένης ἱερᾶς προνοίας παρακαθήμεναι συνεζόμενοι, μόνον δὲ παραμυθίαν τὴν προσδοκώμενην παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἔθνους ἡθικῆς καὶ υλικῆς ἀντίληψιν ἔχοντες, ἐνέσκηψε περὶ ἡμῶν, κατὰ Θεοῦ παραχώρησιν, περισσοτέραν ἡμῖν τὴν δοκιμασίαν ἐπαγόμενοι, ἐπιδημία χολέρας, ἡ καὶ ἐκρούφωσεν ἡμῖν τὴν ἀγωνίαν καὶ εἰς ἀμυχανίαν παντελῆ περιήγαγεν. Ἐνεκεν γὰρ ταύτης, ἀπεστερήθημεν μὲν τῆς ἐκ τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν παραμυθίας, μέρος σημαντικὸν λίαν τῆς ἡμετέρας ἀποτέλεισης προσόδου. Ἀναγκαζόμεθα δ' ὑποβληθεῖν αἱ δαπάναις ἐκτὸς τοῦ πρὸς περιθάλψιν τοῦ πτωχοῦ ἡμῶν ποιμνίου, ἐκτεθειμένου εἰς κίνδυνον μὴ μόνον τῶν ἀπὸ τῆς νόσου καὶ τῶν ἀπὸ τῆς πείνης, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ προσληπτοῦ, τοῦ τὰς τοιαύτας ἀκριβῶς καραδοκούντος εὐκαιρίας πρὸς ὑποσκέλισιν ἡμῶν καὶ ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ἔχομεν τοὺς δανειστάς βαρεῖς ἡμῖν ἐπικείμενους καὶ τὰ ἴδια ἀπαιτοῦντας χρήματα, ὑπὸ τῶν ἀναγκῶν, τῶν ὑπὸ τῆς θεοστυγῆς νόσου δημιουργηθέντων πιεζομένων.

Τοιαύτη οὖν συνηθένης ἀμυχανία, καὶ τὰς περὶ ἡμᾶς πολυεῖδεις καὶ πολυόρφους κοινότητας, βοήθειας καθ' ἐκάστην παρὰ τῶν ὁμογενῶν αὐτῶν καὶ τῶν Κυβερνήσεων λαμβανούσας διὰ τὴν ἀπρὸς δόκητον ταύτην καὶ ἀληθῶς μεγάλῃν διὰ τὴν Παλαιστίνην συμφορὰν, ὁρῶν ἡγήσασθε, ἵνα καὶ ἡμεῖς πρὸς τοὺς οἰκίους προσδράμωμεν καὶ πολλὰ τῇ παρησίᾳ, τῇ ἐπὶ τῆς συγγενείας καὶ τῆς κοινότητος τῶν συμπερόντων χρώμενοι, ἐπικαλεσθῶμεν μεν αὐτῶν τὸν ἔλεον ὑπὲρ τῆς δεινοπαθείας Ἀγιοτάτης τῶν ἐκκλησιῶν Μητροῦ, διὰ τὴν ἐκτακτον ταύτην ἀνάγκην, ὡς ἀπαρχὴν τῆς τακτικῆς ἐκείνης καὶ διηγεοῦς συνεσποράς, ἣν παρ' αὐτῶν, ὑπὲρ τῶν Παναγίων καὶ Σεπτῶν Προσκυνημάτων ἀπεκδεχόμεθα.

Ταῦτα δὲ καλῶς μετὰ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου σκεψάμενοι, ἀνηυθύνθημεν μὲν ἡδὴ πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἀδελφῶν Ἀγιοτάτην Ἐκκλησίαν, ἀπευθυνόμεθα δὲ σήμερον διὰ τῆς ἡμετέρας φιλογενεστάτης καὶ εὐσεβεστάτης ἐξοχότητος καὶ πρὸς τὸν λαὸν τοῦ Βασιλείου, ἐξαιτούμενοι αὐτοῦ τὸν ἔλεον, ὑπὲρ τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων καὶ τοῦ πτωχοῦ ἡμῶν ποιμνίου, διὰ τὴν ἐνστάσαν συμφορὰν, ἵνα ἰσάσῃ, ὑπὲρ τῆς εὐμερίας αὐτῶν, ἀναφέρηται ἡ δέησις ἀπὸ τοῦ Παναγίου καὶ Θεοδεδιμανοῦ Τάφου.

Γινώσκουμεν, ἐξοχώτατε, ὅτι πολλὴν παρέχομεν τὴν ἐνόχλησιν, οὕτωσιν ἄλλεπαλλήλως τὰς αἰτήσεις προβάλλοντες, πλὴν ἀλλὰ πού τῃ θλίψει ἡμῶν τὴν παραμυθίαν ἐπιζητήσωμεν, ἂν μὴ ἐν τοῖς κόλποις τοῖς ἀδελφικοῖς;

Διὰ τοῦτο καὶ τοσοῦτον πλείω τὴν χάριν εἰδήσομεν ὅσον ταχύτερον ἡμῖν ἔξῃ ἡ βοήθεια, ἣν ὡς παρὰ Κυρίου ἐκδεξόμεθα.

Εὐχόμενοι δ' ἵνα ὁ Κύριος ἐπιδαψιλεύηται καὶ πλοῦσαι τὰ ἐλεῖν Αὐτοῦ τῷ εὐλογημένῳ ἡμῶν Ἐθνῶν καὶ πάλιν καὶ πολλῶν, τὴν εὐχριστίαν ἡμῶν τῇ ἡμετέρᾳ Ἐξοχότητι καὶ τοῖς λοιποῖς τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως μέλεσιν ἐκφράζοντες, εὐλογοῦμεν αὐτὴν πατρικῶς καὶ διατελοῦμεν τῆς ἡμετέρας ἐρίτιμους ἡμῖν ἐξοχότητας.

Διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχὴς
† Ὁ Ἱεροδόξου ΔΑΜΙΑΝΟΣ

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ πόλει Ἱερουσαλὴμ 1902 Νοεμβρίου 13.

Δὲν γινώσκουμεν, ἂν μετὰ φόβον σκέψιν παρεδῇ ἡ ἐπιστολὴ αὕτη εἰς τὴν δημοσίωσιν. Ὅπως ποτ' ἂν ἡ ἀνεκρήτως τῆς βλάβης, ἥτις ἐνδέχεται νὰ προκύβῃ ἐκ τῆς δημοσίωσιν, ἐφ' ὅσον ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἀνάγεται εἰς τὸν κύκλον τῶν οἰκονομικῶν οὕτως εἰπεῖν φροντῶν τῆς ἐλληνικῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἐλληνικοῦ γένους, εἶναι ἄβυσσος ἀπὸ τοῦ ἀπὸ παντὸς θεοδόξου Ἑλλήνος οὐ μόνον μετ' ἐπιστάσεως, ἀλλὰ καὶ μετ' ἐνδιαφέροντος, οἷον ἐπιβάλλουσιν οἱ τόσον ἀπεριφράστως διατραφόμενοι κίνδυνοι καὶ ἡ τοσοῦτον σπαρτακτικὴ αἰτούμενη βοήθεια παρὰ τῶν ἡρωϊκῶν φρουρῶν τοῦ ἐθνικοῦ καὶ πνευματικοῦ ἐκείνου ἡμῶν Παλλάδιου.

Ἡ Μήτηρ Μεγάλη τοῦ Γένους Ἐκκλησία ἐφρόντισεν ἡδὴ τὸ ἐφ' αὐτῇ μετὰ συνέσεως καὶ ὅλης ἀθροῦδος νὰ ἐλθῇ ἐπικουρὸς εἰς τὴν κινδυνεύουσαν ἐκείνην ἀδελφὴν ἐκκλησίαν ἀποστείλασα τριπλήτις τουρκικὰς λίρας ὡς δάνειον ἐκ τοῦ ἀσθενεστάτου αὐτῆς βαλάντιου. Ἡδὴ πρόκειται καὶ τὸ ἐλεύθερον

τμήμα τῆς πατρίδος νὰ δεῖξῃ τὴν ὀφειλομένην σπουδήν. Ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ ἐδημοσιεύσαμεν τὴν τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος περὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος. Ἐπιφυλασσόμεθα ἐν καιρῷ νὰ διαλάβωμεν ἐν ἀκριβείᾳ καὶ λεπτομερείᾳ τὰ μέτρα ταῦτα, ἅτινα θὰ καθορίσῃ ἡ ἀπολυθησομένη πρὸς τὸν ὁρθόδοξον τῆς Ἑλλάδος λαὸν ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἀγνοοῦμεν δὲ τί θὰ πράξῃ ἡ κυβερνήσις. Ἀλλ' εἰμεθα βέβαιοι, ὅτι καὶ αὕτη θὰ πράξῃ τὰ δέοντα, ὅσα ἴσως πατριωτισμὸς αὐτῆς καὶ τὸ καθήκον θὰ τῇ ὑπαγορεύσωσιν. Ἀλλὰ δὲν ἀρκοῦσι τὰ ἐπίσημα ταῦτα μέτρα. Προσκαπεῖται καὶ ἡ προθυμία τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἣν αἱ πεφωτισμέναι τάξεις τῆς κοινωνίας ὀφείλουσι νὰ υποδαυλίσωσι καὶ ποδηγετῶσι διδάσκουσαι τὸν λαὸν τὰ καθήκοντά του καὶ ἐρμηνεύουσαι τῶν ὑφίσταν ἠθικῶν συμφερόντων τὴν θεράπειαν συνεπάγεται ἡ ἐκπλήρωσις αὐτῶν.

ΛΑΒΑΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀλβανῶν ἄρνησις πληρωμῆς φόρων.—Θρυλουμένων μακεδονικῶν μεταρρυθμίσεων ἐν Ἀλβανίᾳ ἀντίκτυπος.—Θησαυρὸς ἐν Ἐλβασανίῳ.—Φόνος ἐν ἀγρῷ Γεωργίῳ.—Ὁ Ὀσμὰν πασοῦς καὶ οἱ ἐν Ἰωαννίνοις γκέηδες.—Ὁ καϊμακάμης Ρουσσὴ βέης.—Φόνος τυράννου.—Ἡ ἐν Βούρῳ Χειμάρρας κοινοτικὴ σχολή.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 8 Δεκεμβρίου 1902.

Ἀλβανοί, τῶν περιχώρων τῆς Σκόδρας, ἐν μόνῳ μετ' ἐπὶ πληρώσαντες εἰς πάντα φόρον, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἤδη καὶ διὰ τὸ γλίσχρον τοῦτο ποσὸν ἤγειραν στάσιν μὴδὲ τοῦτο ἐννοοῦντες νὰ πληρώσωσιν. Ἡ στρατιωτικὴ διοίκησις Σκόδρας ἀπέστειλεν ἰσχυρὰν στρατιωτικὴν δύναμιν πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως.

Ὁ περὶ εἰσακτιῶν ἐν Μακεδονίᾳ μεταρρυθμίσεων σουλτανικὸς ἱραδὲς ἐξήγειρε τὰ πνεύματα τῶν κατοίκων τῆς ἀνω Ἀλβανίας, οἵτινες διατελοῦσιν ἐν ἀναβρασμῷ.

Ἐν τῷ χωρίῳ ἅγιος Γεώργιος (ἐπαρχίας Ἐλβασανίου) καὶ παρὰ τὴν ὁμώνυμον ἐκκλησίαν ἀνεκαλύφθησαν, ὡς φαίνεται, ἱχνὴ κεκρυμμένου θησαυροῦ. Οἱ ὁθωμανοὶ κάτοικοι τοῦ χωρίου προβαίνουν εἰς δραστηρίους ἀνασκαφάς. Ἐξωτὸς τοῦ αὐτοῦ χωρίου εὐρέθη τὸ πτώμα τοῦ ἀγχιώτου Μεχμέτ Ἀλῆ Πάσκα, παρ' ἀγνώστον φονεθέντος.

Μετὰ τὴν ἐξ Ἰωαννίνων ἀναχώρησιν τοῦ Ἐσάτ ὁ βαλῆς Ὀσμὰν πασοῦς προῖθη εἰς τὴν μετὰθεσιν οὐ μόνον τῶν γκέηκων ἀξιωματικῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἀπλῶν στρατιωτῶν. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἀπὸ πολλῶν ἔτων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ σαλεποῦλαι γκέηκῆδες ἐξεδιώχθησαν.

Ἐκ Φιλιατῶν μετ' ἐμμενείας γράφουσιν ἡμῖν περὶ τῆς τιμωρίας καὶ ἀνεξήγητης τοῦ αὐτοῦ καϊμακάμη Ρουσσὴ βέη.

Ἐν Κρεκοχωρίῳ τῆς ἐπαρχίας Μαργαριτίου ὁ χριστιανὸς Γεώργιος Σπυροῦ ἐφόνευσεν τὸν Ὀθωμανὸν τυράννον τοῦ εἰρημένου χωρίου Ὀσμὰν Μουσλήμ ἐφένδην.

Ἐνεκα κοινοτικῶν διαφορῶν τὸ σχολεῖον τοῦ χωρίου Βούνου τῆς Χειμάρρας διετέλει κεκλεισμένον, μεταβάς ὅμως αὐτὸ ἐπὶ Δεβ. Δρυνοπόλεως Λουκάς ἔλασε τὰς ὑφιστάμενὰς διενέξεις καὶ τὸ σχολεῖον ἤρξατο λειτουργεῖν.

Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀργυροκάστρον χάριν τῆς παροῦσης ὑγείας τοῦ ὁ καϊμακάμης Χειμάρρας Μουσταφᾶ βέης.

Ο "ΑΓΩΝ", ΕΝ ΤΗ ΑΛΥΤΡΩΤΩ

Ἡ πρώτη ἐκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν μεταρρυθμίσεων.—Αἱ πείσεις τῶν ἀρρεσβετῶν Ρουσίας καὶ Αἰθιοπίας.—Αἱ ἀνησυχίαι τῶν Τούρκων.—Ἡ στάσις τῶν ἀρρεσβετῶν Γερμανίας καὶ Ἀγγλίας.—Ἡ μετατροπὴ τοῦ καθεστώτος εἰς βάρος τῶν ἀδυνάτων.—Ἡ τελευταία βιομηχαν

πολιτεϊακὸν αὐτῆς ὄργανισμὸν. Ἐκ τῶν τεσσα-
ράκοντα τούτων ἐτῶν οὐδὲν ὑπῆρξε, καθ' ὃ ἐσβέ-
σθη ἡ τῆς δικαιοσύνης δίψα τοῦ λαοῦ τούτου,
οὐδὲ ἔτι, καθ' ὃ διφυκίθη ἀμερολήπτως, οὐδὲ ἔτι,
καθ' ὃ αἱ βαρύνονται, εἰς ἃς ἐπεβλήθη, θυσίαι ἀν-
ταπεκρίθησαν πρὸς τοὺς σκοποὺς, δι' οὓς τῷ ἐξη-
γήσαν, πρὸς τοὺς σκοποὺς νὰ ἴδῃ στρατὸν καὶ
στόλον, νὰ ἀκούσῃ ἐαυτὸν τιμώμενον ἐν τῇ Ἀ-
νατολῇ, ἐν ᾗ νεοπαρῇ καὶ ἀντίζηλᾳ ἔθνη εἰς κρά-
τη διαμορφωθέντα ἐξ ἀμόρφων ὄγκων εἰς φο-
βεράς κατ' αὐτοῦ διεπλάσθησαν δυνάμεις· οὐδὲ
ἐν καθ' ὃ δὲν ἰδοκίμασε τὸν ἐχθρὸν τὴν γλῆυν
καὶ τὸν φίλον τὴν περιφρονητικὴν ἐγκατάλειψιν
καὶ ὑπὸ τῆς φιλοδοξίας τῆς εὐγενεστάτης ὠνού-
μενος ὁ ἑλληνικὸς λαὸς νὰ ἴδῃ πραγματοποιού-
μενα τὰ δυνεῖα ταῦτα τὰ νόμιμα καὶ οὐκ ἀδύνα-
τα κατέστη τοσοῦτον ἐπιστος καὶ ἀφελὸς πε-
θῆμος εἰς τὰς ἐπαγγελίας τῶν ἀρχόντων του,
ὥστε ὑπὸ τῆς ἐλπίδος ταύτης δελεαζόμενος νὰ
ἴδῃ αἰσιότεραν τῆς γῆς τὴν αὐριον ἐνεπιστενέτου
τὰς τύχας αὐτοῦ εἰς τοὺς δοκιμασθέντας καὶ ἀπο-
τυχόντας ἀρχοντας του, διότι τούτων οἱ διάδοχοι
ἐφιλοτιμούντο νὰ πράξουν ἴσα κακὰ, ἂν μὴ χε-
ρίστα τῶν προκατόχων. Οὕτω κυλινδούμενος ὁ
ἑλληνικὸς λαὸς καὶ ἐκ περιτροπῆς ἀποδοκιμάσας
καὶ ἐπαπειλημένους πάντας τοὺς ἀρχοντας του
ἐκλήθη τελευταῖον πρὸ τῶν καλῶν νὰ ἐκλέξῃ
τοὺς νέους κυβερνήτας. Ἐξέλεξε πάντας, ἀλλὰ καὶ
οὐδένα, διότι τὸν τεταρτὸν μὲν ἀριθμὸν βο-
λευτῶν ἐξέλεξε, οὐδ' ἦτο δυνατόν ἄλλως γενέ-
σθαι, ἀλλ' οὐδένα κυβερνήτην αὐτοῦ ἠθέλησεν.
Ἐν μόνον ἐξήχθη ἐκ τῶν προσφάτων ἐκλογῶν,
ὅχι τὸ τί ἠθέλησεν, ἀλλὰ τὸ τί δὲν ἠθέλησεν καὶ
ἀληθῶς ἐκ τῶν κυβερνούντων αὐτὸν μέχρι τοῦδε
οὐδένε προέκυρνε, ὅπως ἐγγερίσῃ αὐτῷ τὰς ἡνίας
τοῦ κράτους. Ἐπῆλθε δὴλον ὅτι ἐκεῖνο, ὅπερ
πᾶς ἀπαθὲς ἐξετάζων τὰ πράγματα πρὸ πολλοῦ
προέβλεπεν, ἡ τελεαία τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολι-
τεύματος ἀποτυχία ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἑλλη-
νοῦ λαοῦ. Ἡ πολιτικὴ ἱστορία πάντων τῶν ἐθνῶν
ἀπὸ καταβολῆς κόσμου καὶ πρὶν ἢ θῆσθαι τοὺς
ἀνάντους νόμους του ὁ Ἀριστοτέλης καὶ μετ'
αὐτοὺς ἐνεδεικνυν, ὅτι τοιαῦτα παθῶν ὁ ἑλλη-
νικὸς λαὸς ἐξ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης θὰ ἐστρέ-
φετο πρὸς τὴν βασιλείαν. Καὶ θὰ ἐστρέφετο ἀ-
σφαλῶς, ἂν μὴ εὐρίσκον αὐτὴν ἐξησθενημένην ὑπὸ
τῆς ἀκολάστου ἐφαρμογῆς τοῦ δόγματος τῆς δε-
δηλωμένης, ἐν μὴ δὲ τούτῳ τὴν αὐτὴν ἐρημίαν
τῆς θεοκρατίας τῶν νομίμων του πόθων συνήτα
καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ, οἷον καὶ ἐν τῇ κοινοβουλίᾳ.
Διότι τὴν βασιλείαν τὴν ἑλληνικὴν οὐδεὶς ἠθέ-
λησεν ποτε νὰ διδῇ τὴν ἀλήθειαν οὐτε ἐκ τῶν
ὑπευθύνων συμβούλων, οὐτε ἐκ τῶν ἀνευθύνων,
δαινοτάτη μάλιστα ἀτυχία διέκρινεν ἀέλποτε τὴν
ἐκλογὴν τῶν τελευταίων τούτων. Πρὸς τὰς βασι-
λείας στρέφονται οἱ λαοί, ὅταν ταύτας περιβάλ-
λῃ κλέψις πολέμων καὶ δάφναι στρατιωτικῶν
θριάμβων ἢ ῥηϊκτικῶν ἐσωτερικῶν μεταρρυθ-
μίσεων ἐξασφαλίσσιν εἰς αὐτοὺς ἀδιατάρακτα
τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐσωτερικῆς εὐνομίας καὶ τάξεως.
Ἀλλ' εἰς οὐδὲν τούτων ἔσχεν ἡ βασιλεία ἐν Ἑλ-
λάδι τὴν πρωτοβουλίαν νὰ συντελέσῃ, διότι παρὰ
τὰς μεμαρτυρημένας ἀγαθότητας προθέσεις τῆς
οὐδέποτε ἔσχεν ἴσῃ καὶ τὴν τόλμην. Οὐδέτερον
βλέπων τὴν σωτηρίαν του ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἰς
τοιαύτην περιήλθε σύγχυσιν, ὥστε νὰ δοῦν κατὰ
παντὸς ὅστις ὑποδεικνύεται αὐτῷ ὡς ἐνοχὸς τῶν
συμφορῶν του, οὐδὲ παράδοξον εἶναι, ὅτι ἐκ
τούτου εὐεπίφορος δέκνυνται τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς
δευτέρας συνταγματικῆς βασιλείας, πρὸς τὰς
στάσεις, ὅς ὑποδεικνύουσιν αὐτῷ ἀσυνειδήτοι
δημεῖς.

Ἰδοὺ ἡ δαινοτάτη περιπέτεια τοῦ ἀστοχίσαντος
πολιτοῦ ἡμῶν βίου. Ἀν ἡ φωνὴ ἡμῶν ἡ ἀσθε-
νὴς ἔχει δύναμιν τινα νὰ ἀκούσῃ θερμοτάτην
ποιούμεναι τὴν ἐκκλίσην πρὸς τοὺς ἀνδρας, οἵτινες
ἀσκούσι τοιαῦτα ἢ τοιαῦτα ἐπὶ τοῦ ἀληθῶς ἐκ-
κετοῦ τούτου λαοῦ ἐπιδρῶσιν, ὅπως χαλινωγῇ
σῶσι τὰς φιλοδοξίας καὶ τὰ πάθη των, ὅπως ἤρο-
μοι ἴδωσιν εἰς πόλιν βαρύνον ἐξωθενταί καὶ ἡ
περιορισμένην χάρον πολιτεία αὐτὴ καὶ ὁλόκλη-
ρον ἔθνος ἐκ δέκα ἐκατομμυρίων ἀνθρώπων, ὅ-
πως μετ' ἐλκρινῶς πλίστους πρὸς τὸ σύνταγμα
περιβάλλῃ πάντας καὶ κοινῇ δι' ἀπεριορίστου ἀ-
γάτης τὴν βασιλείαν, τὸν θεμελιώδη τοῦτον τοῦ
συντάγματος θεσμὸν καὶ νόμον τῶν νόμων, ἐν
εἰς τὴν ἀπαράσβεστον πίστιν καὶ ἀγάπην τοῦ ἑλ-
ληνικοῦ λαοῦ πόρρωθεν προσδοκῶντες τὰ μέλ-
λοντα ἔθνην οἱ πατέρες ἡμῶν, δι' ἀγάτης ἀπε-
ριόρου ἂν οὐκ καὶ κολακείας, δι' εὐπαροχη-
μένων στοργῆς, ἀλλ' οὐκ καὶ θρασείας ὕβρεως, ὅπως
ὅλοι ὁμοὶ βασιλεία, λαὸς καὶ πολιτευόμενοι ἀπο-
σβήσκειν τοὺς δαινοτάτους ἐν τῷ ἐξωτερικῷ κυ-
δνόντος, οἵτινες ἐπικροῦνται κατ' αὐτῆς τῆς ὑπάρ-
ξεως τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὅπως ὅλοι ὁμοὶ ἀπο-
σβήσκειν τὴν ἐριν τὴν ἐμφύλιον, ἐξ ἧς ἀμφίβο-
λον εἶναι, ἂν θὰ περιορῶμεν καὶ αὐτὰ τῆς ἀπο-
μεινάνσης ἡμῶν ἐλευθερίας τὰ ὅκνη.

Ἐκδήλωσης τῆς ἀπὸ τῆς 17 Νοεμβρίου δημι-
ουργηθείσης καταστάσεως μία ὑπῆρξε καὶ τὰ λα-
βόντα χώραν κατὰ τὴν παρελθούσαν δευτέραν
ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς 15' βουλευτικῆς περιό-
δου. Ἡ ὑποπροσφευγὴν διὰ τοῦ τύπου ἐξῆς περὶ
τοῦ τίς θὰ καταλάβῃ τὴν ἔδραν τοῦ προσωρινοῦ
προέδρου τῆς Βουλῆς ὁ κ. Τσαλαμπᾶς ὁ εἰς τὴν
κυβερνῶσαν νῦν μερίδα ἀνήγων ἢ ὁ εἰς τὸ Θεο-
τοκικὸν κόμμα κ. Τριαντῆς ἐξεδηλώθη καὶ δι' ἐρ-
γῶν ἐκατέρωθεν. Εἰς τὴν ζητήσαν τὴν Κυρια-
κὴν τὰς κλειδὰς τοῦ βουλευτηρίου κυβερνήσιν, ὅ-
πως εὐτερίσῃ αὐτὸ διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ βασιλέως
κίρῳξιν τῆς ἐνάρξεως τῆς νομοθετικῆς περιόδου,
ἀντετάχθη ἀπόλυτος ἀρνήσις ἐκ μέρους τοῦ τέως
διευθυντοῦ τῶν γραφείων τῆς βουλῆς ἐπὶ τῷ λόγῳ,
ὅτι τὸ καὶνονίον τῆς βουλῆς ὁρίζοντος, ὅτι τὸ
βουλευτήριον διατελεῖ ὑπὸ τὴν φύλαξιν τοῦ προέ-
δρου τῆς διαλυθείσης βουλῆς μέχρι τῆς συνό-
δου τῆς νέας βουλῆς, εἰς οὐδένα ὀφείλει ὑπο-
ταγῆν ἢ εἰς τὸν τέως ἀντιπρόεδρον κ. Λεω-
νίδαν, ἐκλεγέντα καὶ αὐτὸς βουλευτὴν, ὅτε
τοῦ τέως προέδρου κ. Ρετσίνα ἀποτυχόντος εἰς
τὰς ἐκλογάς. Ὁ κ. Λεωνίδας συμβουλευθεὶς καὶ
ἀν κ. Θεοτοκίῳ ἡρώτη νὰ δώσῃ τὰς κλειδὰς,
πρωτοῦ ὅντος, ὅτι αὐτὰ ἐξητῶντο, ὅπως ἐγ-

κατασταθῇ προσωρινὸς πρόεδρος ὁ κ. Τσαλαμ-
πᾶς, τοῦθ' ὅπερ ἐδωροθήθη ἐπιβλαβὲς εἰς τὰ συμ-
φέροντα τοῦ θεοτοκικοῦ κόμματος. Πρὸ τῆς ἀρ-
νήσεως ταύτης εὐρεθεῖσα ἡ κυβερνήσις συνήλθεν
ἐν ὑπουργικῇ συμβουλίᾳ τὴν τρίτην μετὰ τὸ μεσο-
νύκτιον ὥραν, ἐν ᾗ ἀπεφασίσθη ἡ διὰ τῆς βίας
εἰσόδος εἰς τὸ βουλευτήριον. Βουλευταὶ τινες τῆς
κυβερνώσης μερίδος μετ' ἀστυφυλάκων καὶ ἄλλης
στρατιωτικῆς δυνάμεως καὶ πολλῶν πολιτῶν ἀν-
ήλθον διὰ τῶν παραθύρων καὶ εἰσπρήσαντες εἰς
τὴν αἴθουσαν ἤνοιξαν τὰς θύρας τοῦ βουλευτη-
ρίου, ἀπὸ πρῶτης δὲ παρ' ὅλον τὸ δομὴν ψῆχος
εὐρέθη θοάξων τὸν προεδρικὸν θάκον ὁ ὄργου-
κοντοῦν κ. Τσαλαμπᾶς. Μικρὸν κατὰ σμικρὸν
συνέβρεσαν οἱ βουλευταὶ καὶ πληθὺς ἄλλο κῶ-
σμον εἰς τὸ βουλευτήριον, προσήλθε δὲ καὶ ὁ Μη-
τροπολίτης μετὰ τῆς Συνόδου καὶ τῶν ἐριῶν, ὅ-
πως ψαλῇ ὁ νεομνησθέντος ἁγιασμός, μετὰ ταῦτα
δὲ κηρυχθῇ ἡ ἐναρξίς τῶν ἐργασιῶν τοῦ κοινο-
βουλίου διὰ τὸ βασιλικὸν λόγον, ἐν θὰ ἐξεφώ-
νι αὐτοπροσώπως ὁ βασιλεὺς. Ἀλλ' ἔκαστος ὡς ἦν
ῥῆσις νὰ ἀναγινώσκηται ὁ κατάλογος ὁ ἐκ τῶν θεο-
τοκικῶν πολιτετῆς κ. Μπουφίδης ἀναστὰς ἀπε-
τάθη πρὸς τοὺς κατέχοντας τὸ προεδρεῖον καὶ
ἠρώτησε τίς ἐγκατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἐδρας
ἐκείνας. Διεμαρτυρήθη δὲ ἐν ὀνόματι τῆς θεοτο-
κικῆς μερίδος ἐναντίον τῆς παραβιάσεως τοῦ
βουλευτηρίου. Εἰς τοὺς ἐντόνους λόγους τῶν
διαμαρτυριῶν τούτων ἐπηκολούθησεν ἀληθὲς παν-
δαμῶν. Λέγεται, ὅτι αὐτὸς ὁ βουλευτὴς Ἀντι-
κλῆς κ. Ράλλης ὤρμησε κατὰ τοῦ κ. Μπουφίδου,
τοῦτον δ' ἠκολούθησαν ἔτεροι, ἐν ᾗ συγχρόνως
ἐκ τοῦ προεδρείου ἐξερπνίζοντο κατὰ τῶν
θεοτοκικῶν τὸ μελανόδοξον. Ὁ πανικός ὑπῆρ-
ξεν ἀπερίγραπτος. Ἡ τράπεζα, ἐφ' ἧς τὰ ἐρεῖ
σκέυη καὶ τὸ πρὸς τὸν ἁγιασμὸν ὕδωρ, ἀνετράπη.
Ὁ κ. Θεοτοκίης τότε ἐρεθίσας ἐξήλθε τοῦ βουλευ-
τηρίου ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν φίλων του.
Τούτων ἐμνήθη μετὰ τῶν φίλων του καὶ ὁ κ.
Ζαΐμης. Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ κατὰ τὸ προδιαγεγραμ-
μένον πρόγραμμα προσήλθεν ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἀκο-
λουθούμενος ὑπὸ τοῦ Δαδῶρου καὶ τῶν ἄλλων
πριγκιπῶν καὶ ἀνελθὼν ἐπὶ τὸν βασιλικὸν θρό-
νον ἐκίρῃε τὴν ἐναρξιν τῆς Α' Συνόδου τῆς
ιστ' βουλευτικῆς περιόδου διὰ τοῦ ἐπομένου λό-
γον, ὅστις δὲν ἐκρίθη ἐννεός οὐδ' ὑπὸ τῶν φί-
λων τοῦ κυβερνῶντος κόμματος.

Κύριοι Βουλευταί!

Μετ' ἐφορῶν τῆς χαριεῖς Ὑμᾶς, κύριοι Βου-
λευταί, συνηγμένους ἐν τῷ ἑθνικῷ τούτῳ Συνεδρίῳ.
Πεποιθὸς δ' ἐπὶ τὴν φιλοπατίαν Ὑμῶν, προσ-
δοκῶ, δι' ἧς ἐλέτε συμπράξῃ μετ' Ἐμοῦ πρὸς ἐξο-
μολόγους ἐμφανεῶν δυσχερειῶν καὶ πρὸς τὴν
προσθήκωσαν διαρρῦμιν τῶν κοινῶν.

Χαρμόνουν γονοὺς ἔλαβε χώραν ἐν τῷ Ἐμοῦ
Βασιλικῷ Ὀίκῳ, ὁ γάμος τοῦ προσφίλου Μοι-
τοκόου νιότῃ, τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πριγκιπῆ Νικο-
λάου μετὰ τῆς Α. Α. Υ. τῆς μεγάλης δυνείσεως
Ἐλένης τῆς Ρωσίας. Ἡ πατρικὴ Μοι καρδία
ἐδφράσσεται, ἱκετεύει δὲ τὸν Ὑμῶν, ἵνα σκέπῃ
Αὐτοῦς.

Κατὰ τὴν Βουλευτικὴν ταύτην περίοδον, αἱ πολ-
λαχοὶ ἐν τῷ σταδίῳ τῶν ἐκλογῶν ἐκδηλωθεῖσαι σα-
φεῖς περὶ τῶν πραγμάτων τῆς πολιτείας καὶ τῆς
χώρας γνῶμαι ἐνέδειξαν ἡμῖν τὴν σοφότητα τῶν
περιστάσεων καὶ τὴν σπουδαιότητα τῶν θεμάτων,
τῶν προσβλημένων διὰ τὴν μελέτην ἡμῶν.

Καὶ τὰ μὲν τῆς πολιτείας, προσηνόμενος ὑπὸ τοῦ
Πολιτεύματος κανονισθέντα, ἀπροσκόπως θέλουσι
λειουργεῖ, καλούμενος εἰς τὴν Καξέρην τῆς χῶ-
ρας ἐκείνων, ὑπὲρ ὧν ἐνεδείχθη ἡ ἐμπιστοσύνη εἰς
τὸν ἐκλογέν, εἰς τῆς Ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας,
ἐλλοκρινῶς δὲ συναρμολογούμενων τῶν προνομίων
τοῦ Στέμματος μετὰ τῶν δικαιωμάτων τῆς Βουλῆς.

Τὰ οικονομικὰ δὲ τῶν Κράτους καὶ τῆς χῶ-
ρας ἡ Διοίκησις, καὶ τῆς Δικαιοσύνης ἡ λειτουργία,
καὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἡ διαρρῦμιν καὶ τοῦ
Στρατιωτικοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ κλάδου αἱ ἀνάγ-
και, πρὸ πάντων δὲ ἡ ἐνίσχυσις τῆς ἐθνικῆς παρα-
γωγῆς εἰσι θέματα ἀληθῶς σπουδαῖα, ὧν θέλει
πάντος προσκλήθῃ ἡ ἐμεῖς μελέτη ἡμῶν.

Πολλοὶ εἶναι αἱ ἀνάγκαι, τὰς ὁποίας ἐπιβάλλει ἡ
βελτίωσις ἢ ἡ συμπτύχισις ἐκάστου τῶν ἐργαζομένων
κλάδων τῆς Δημοσίας Διοικήσεως, τῶν πλείστον
δὲ τούτων ἡ θεραπεία ἐπὶ μὲν δαπάνας οὐ σμικράς,
ἀλλὰ τὰ χρήματα ταῦτα ἂν δὲν πρόπῃ νὰ πορισθῶ-
μεν διὰ δανείων, ἀποστερηθῶμεν δὲ νὰ ζητήσωμεν
δι' αὐξήσεως τῶν ὑπαρχόντων φόρων ἢ διὰ προσ-
θήκης νέων τοιούτων.

Διὰ τοῦτο, τὸ γὰρ νῦν ἔχον, πρέπει νὰ πορισθῶ-
μεν ταῦτα ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐν τοῖς προϋπολο-
γισμοῖς ὁριζόμενων ἐσόδων, καταργούντες οὐ μόνον
τὰς περιττὰς ἀλλὰ καὶ τὰς μὴ ἀπολύτως ἀναγ-
καίας δαπάνας, καὶ διατιθέντες τὰ δι' αὐτὰς μέχρι
τοῦδε δαπανώμενα εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν κατὰ τὰ
ἐργεῖα ὑπαρχουσῶν ἀναγκῶν. Καὶ τοὺς ὁργανι-
σμοὺς δὲ ὑπηρεσίαν, τοὺς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη
νομοθετηθέντες, ὅσοι πολιτεῖας διεκονοῦσιν, καὶ
τούτους ἡ Κυβέρνησις Μοι θέλει μελετήσῃ καὶ βαθ-
μηδὸν προβάλλῃ εἰς τὴν ὑμετέραν μελέτην πρὸς οἰ-
κονομικότεραν διασκευὴν αὐτῶν.

Τοῦ ἐτηρίου δὲ Προϋπολογισμοῦ ἡ πρὸ τῆς ἐν-
άρξεως τοῦ ἔτους συζήτησις καὶ ἐπιμύησις τὰ μέ-
λιστα καὶ αὐτὴ συντελεῖ εἰς τὴν προσθήκωσαν τῶν
οἰκονομικῶν διαρρῦμιν τοῦτο δ' ἐξαγῆται ἰδίως
ἀπὸ τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ
Συντάγματος τεταγμένης ἐσχάτης προθεσμίας.

Ἡ δὲ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Ἐθνικῆς παραγωγῆς
ἐργασία ἐξακολουθεῖ καὶ συνεχίζομένη, θέλει κρα-
τύνει καὶ ἐπεκτείνει τὰς παραγωγικάς ἐργασίας, πολ-
λαπλασιάζει δὲ τὰ παραγόμενα προϊόντα καὶ πορί-
σει καὶ εἰς τὴν χώραν τὴν ποθητὴν εὐπορίαν καὶ εἰς
τὸ δημόσιον ταμεῖον τὸν ἐσόδον αὐτοῦ τὴν αὐξήσιν.
Ἐπικαλούμενος τὴν προστασίαν τοῦ Ὑμῶν
ἐπὶ τῆς φίλης πατρίδος,
Κηρύττω τὴν ἑναρξιν τῆς Α' Συνόδου τῆς 15'
Βουλευτικῆς Περιόδου.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐγένοντο τὴν δευτέραν. Ἐδυγχῶς
ἀπὸ τῆς τρίτης τὰ πράγματα προσέλαον ἡρεμιστέ-
ραν ὄψιν, ἐρχόμεθα δὲ εἰς τὸν θεὸν τῆς Ἑλλάδος οὕτω
νὰ ἐξακολουθήσωσι μέχρι τέλους αἱ ἐργασίαι τοῦ
βουλευτικοῦ σώματος. Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην
ἐκλήροθησαν τὰ τμήματα, εἰς ἃ διὰ κλήρου πάλιν
προσδιωρίσθησαν αἱ ἐκλογικαὶ τοῦ κράτους περι-
φέρειαι, ὅς θὰ ἐξελέγξωσιν ἐκεῖνα, ἀπεφασίσθη δὲ,
ὅπως συνέλθῃ τὴν Τετάρτην ἡ Βουλὴ καὶ ἐκινῶσιν
τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης ἡμέρας, προσδοκῶ δὲ
τὰ τμήματα εἰς τὰς ἀρχαιότητας αὐτῶν, τοῦθ' ὅπερ
καὶ ἐγένετο.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ πρὸς διάδοσιν ὀφελίμων βι-
βλίων τοῦ ὁποῖον τὴν κοινοφελῆ δρᾶσιν τοσάκις ἐλά-
βομεν ἀφορμὴν νὰ ἐξάρωμεν, πλὴν τῆς τακτικῆς σει-
ρᾶς τῶν μηνιαίων δημοσιευμάτων του, ἐνεκαίνισεν
καὶ νέαν σειράν βιβλίων τὴν Παιδικὴν Βιβλιο-
θήκην. Τὰ ἀποτελοῦντα ταύτην βιβλία, προσωρι-
σμένα εἰδικῶς διὰ τοὺς ἑλληνοπαιδας, θὰ εἶναι φι-
λοκάλως τυπωμένα ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χαρτον, πλουσίως
εἰκονογραφημένα καὶ χρυσόδετα ἢ χαρτόδετα κατ'
ἐκλογὴν τοῦ ἀγοράζοντος. Ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου
δύο βιβλία ἐκ τῆς σειράς ταύτης παραδίδονται εἰς τὸ
κοινόν. Παραμύθια τοῦ Ἀνδρῆς κατὰ μετὰ-
φρασιν Δ. Βικέλα καὶ Ὁ Γῦρος τῆς Οἰκίας δια-
σκευασθὲν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ ὑπὸ Α. Π. Κουρτί-
δου. Ἀμφοτέρω τὰ βιβλία ταῦτα εἶναι προσφορὰ
τὰς δὲ ὁδῶ τοῦ Νέου Ἑτους. Ὁ Σύλλογος τὰ
ἀποστέλλει ἐλευθερὰ ταχυδρομικῶς πρὸς δαχμῆς 3
χρυσόδετον καὶ δαχμῆς 2 χαρτόδετον ἕκαστον. Διὰ
τὸ ἐξωτερικὸν ἡ τιμὴ λογίζεται εἰς χρυσὰ φράγκα.

ΜΕΤΑ μεσημέριον τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς
ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου Ἀκαδημαϊκοῦ Γυ-
μναστηρίου. Εἰς τὴν τελετὴν ταύτην παρέστησαν ὁ
ἐπονομήσας τὴν Παιδείαν καὶ τὸν Ἐκκλησιαστικὴν.
Ἄλ. Ρώμας, ὁ πρύτανης κ. Καζάζης, τινὲς τῶν κα-
θηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ πολλοὶ φοιτηταί.
Ὁ κ. Καζάζης ὠμίλησεν, ἐξάρας τὴν σημασίαν τῆς
γυμναστικῆς καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς ἀποτέλεσμα. Ἐλάβε
δὲ ὡς παράδειγμα τὴν γερμανικὴν ἐνότητα ἧς ἐξ-
ίχθη εἰς τὸ σημεῖον ἐκείνου εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκειται
σήμερον, ἐπειδὴ εἰς διὰ τὰ σχολεῖα τῆς Γερμανίας
εἶναι ἐισηγμένη ἡ γυμναστικὴ καὶ δίδεται εἰς αὐτὴν
ἡ προσήκουσα σημασία.

Ἐπίσης ἔλαβε ὡς παράδειγμα τὸν παριστάμενον
ἐπονομήσαν, ὅστις διὰ τῆς γυμναστικῆς κατέστησε τὸ
σῶμα αὐτοῦ ὁμαλὸν τὴν δὲ ψυχὴν του γενναίαν,
ὡς ἀπέδειξεν ἡ μάχη τοῦ Δομοκοῦ ὅπου προέταξε
τὸ στήθος του ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ. Μετὰ τὸν λόγον
τοῦ κ. Καζάζη ἐγυμνάσθησαν τινὲς τῶν φοιτητῶν
εἰς τὸ φοντ-μπὼλ καὶ ἄλλα γυμνάσματα, ὁ δὲ γνω-
στὸς διακοδόλος κ. Γεωργαντᾶς ἔρρωρε τὸν δίσκον.
Καὶ οὕτω πᾶς ἔληξεν ἡ γυμναστικὴ αὕτη τελετὴ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΩΝ «Η ΑΝΑΤΟΛΗ»

Τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ μέλη τοῦ Συλλόγου
συνελθόντα εἰς συνεδρίαν προχθὲς Κυριακὴν καὶ ἀ-
κροασάμενα τὰς ἐκθέσεις τῶν γενικῶν γραμματέων
κ. Κλ. Χουρμούζην περὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ'
Συμβουλίου, τοῦ ἐφόρου τῆς βιβλιοθήκης κ. Εὐστ.
Πελεκίδου καὶ τοῦ εισηγητοῦ τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπι-
τροπείας κ. Γ. Νικολάου προέβησαν εἰς τὴν ἐκλογὴν
τοῦ νέου Δ. Συμβουλίου, ἐξέλεξαν δὲ Πρόεδρον τὸν
κ. Μ. Εὐαγγελίδην καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου,
Ἀντιπροέδρους τοὺς κ. Κλ. Χουρμούζην καθηγητὴν
Βόημ. Κολοκοτρώνη δικηγόρον, γενικὸν γραμμ.
τὸν κ. Κ. Λαμῆραν ἱατρὸν, εἰδικὸς γραμμ. τοὺς κ.
Γ. Βιρανζέρην δικηγόρον, Π. Εὐκλείδην ἱατρὸν,
ταμίαν τὸν κ. Ἀθ. Δελιγιάννην ἐργοστασιάρχην,
τῆς βιβλιοθήκης τὸν κ. Ἀλέξ. Σπανὸν ἱατρὸν, Συμ-
βούλους δὲ τὸν αἰδισματώσαν Γ. Καλαϊτῆν, τοὺς
κ. Δ. Βασιλείου καὶ Ε. Σερδάρην ἱατροὺς καὶ τὸν
κ. Ἀνδ. Παπασκηλιάδην ἐργοστασιάρχην.

(Ἐκ τοῦ γραφείου).

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Σ. ΔΡΑΠΗΣ ΡΑΠΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ ΟΔΟΣ ΔΡΟΥ ΔΡΙΟ, 8.

Τὸ ῥαφεῖον τοῦ κ. Δημ. Σ. Δράπης ἐν βρα-
χεὶ κατέλαβε θέσιν μετὰ τῶν πρῶτευόντων
ῥαπτικῶν καταστημάτων τῶν Ἀθηνῶν, ἡ
κομψότης δὲ καὶ ἡ φιλοκαλία τῶν διακεκρι-
μένων ἐξ Ἑυρώπης μετακληθέντων κοπτῶν
συνδραχόμενη πρὸς τὴν ἀνυπέβλητον εὐθηρίαν
ἀναδεικνύει αὐτὸ ἀνώτερον παντὸς συναγωνι-
σμοῦ. Τοῦτον δὲ τὸ ῥαφεῖον τοῦ κ. Δημ. Σ.
Ἀράπη συνιστᾷ εἰς τὴν ὑποστήριξιν παν-
τὸς φιλοκάλου καὶ ἰδία παντὸς Ἡπειρώτου,
διότι τοιοῦτον διακεκριμένον τεχνίτην οὐδένα
ἄλλον ἔχει ἢ Ἡπειρὸς ἐν Ἀθήναις.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

ἐκυκλοφόρησαν ἀρτίως παραπεποιημένα ἐκα-
τοντάδραχμα τραπεζικὰ γραμμάτια αὐτῆς Ζ.
ἐκδόσεως (χρώματος ἰώδους) τῆς παραποιή-
σεως τῶν ὁποίων τὰ κυριώτερα διακριτικὰ γνω-
ρίσματα εἰσι τὰ ἑξῆς:

1) Ὁ χάρτης τῶν παραποιημένων γραμμα-
τίων εἶναι λεπτότερος καὶ πολὺ εὐτελέστερος
τοῦ τῶν γνησίων, ὡστερῶν τούτου καὶ κατὰ
τὴν ὑπόστασιν, ἥτις μὴ οὐσα ὑρασματοῦνται,
καθιστᾷ ταῦτα ἥττον βραχὰ εἰς τὴν ἀφῆν καὶ
ἥττον στερεὰ τῶν γνησίων, ἅτινα σχιζόμενα
παρουσιάζουσι ποῖαν τινα ἀντίστασιν μὴ παρα-
τηρουμένην εἰς τὰ παραπεποιημένα εὐχερῶς
σχιζόμενα.

2) Ἡ δεξιὰ τοῦ γραμματίου προτομή τοῦ
Γεωργίου Σταύρου στερεῖται ἐντελῶς εἰς τὰ
παραπεποιημένα ἐνότητος χρωματισμοῦ, πο-
μὲν βαθεῖα, ποὺ δὲ ἀσθενῶς, ἐν συνόλῳ δὲ
ἀνωμάλως, κεχρωματισμένη, παρουσιάζουσα
ἰδίᾳ εἰς τὸ ὀ